

Begrænsning, at Muligheden af Elusioner som de nysberørte blev affkaaren eller ialtfald vanskeliggjort, uden at man paa den anden Side derved udelukke de fremmede Fiskeridrivende, hvis Ngt det virkelig maatte være at gjøre vort Land til deres fremtidige Hjem, fra her at fortsætte Udøvelsen af deres lovlige Erhverv. Dette vilde formentlig opnaaes ved en Bestemmelse som den nu foreslaaede om, at Netten til at drive Fiskeri paa dansk Efterritorium udenfor Øresund kun skal tilkomme dem, der enten ere i Besiddelse af Indfødsret eller have haft fast Ophold heri Landet i mindst 5 Aar. Naar denne Ret hidtil har været indrømmet alle danske Underaatter, turde det dog være utvivlsomt; at man herved fortrinsvis har havt Landets egne Indfødte for Øie, og der skjønnes ei heller at være nogen rimelig Grund til, at Fremmede, selv om de træde i et forbigaende undersaatligt Forhold til Danmark, skulde have en lettere Afgang til her at udøve denne end al anden betydeligere Næringsdrift, jfr. Næringsloven af 29de December 1857 § 2 Nr. 4.

ad § 7.

Rigeoverfor den almindelige Stemning, der har gjort sig gjældende saavel paa Rigsdagen som i Befolkningen, har man troet ikke længere at burde søge det tidligere foreslaaede ubetingede Forbud mod Brugen af Drivvaad opretholdt; men da disse Baads saa ofte og fra saamange Eider fremhavede Skadelighed væsenligt berøver paa den Vægt, hvormed alle stryge hen over Havbunden, turde det paa den anden Side være ubestrideligt, at der ikke er Grund til at tillade, at de belastes med en større Vægt end der er nødvendigt, for at de kunne bruges efter deres Bestemmelse. Ved de Efterveiningeringer af en stor Mængde i Brug foresundne Drivvaad, der i Aarene 1880—82 ere blevne udforte paa de forskellige Fiskepladser af Søveren af det Krigsflotil, der har været udsendt for at føre Tilsyn med Fiskerierne, har det nu vist sig, at den Baadene paahængte Vægt kun aldeles undtagelsesvis oversteg 24 Pund og i mange Tilfælde var mindre, — af 106 Baad fandtes paa 78 Vægten at udgjøre 20 Pund eller derover, paa 101 var Vægten 16 Pund eller derover, kun i 5 Tilfælde fandtes Vægten at være under 16 Pund og i 8 mellem 24 og 30 Pund; — og da det derfor tør forudsættes, at en Vægt af 24 Pund saagodtsom altid vil være tilstrækkelig, har man valgt at fastsætte denne, istedetfor, som af Udvalget foreslaaet, 30 Pund, som Maximum for den tilladelige Vægt.

Den Affattelse, som den heromhandlede Bestemmelse vilde have faaet efter det tidligere Lovforslag med den i Udvalgsbetænkningen under Nr. 10 foreslaaede Tilføielse, vilde for saavidt have været mindre heldig, som derefter Undtagelsen

ganste vilde have opslugt den opstillede Hovedregel om Forbud mod Brugen af Drivvaad. Det turde derfor være at foretrække, at nærværende Paragraf affattes saaledes, at der i samme kun fastsættes de nærmere Betingelser, under hvilke Brugen af de nævnte Vaad skal være tilladt, og det vil da formentlig ogsaa findes i sin Orden, at der for disse Vaad, ligesom for de øvrige i Lovforslagets § 11 nævnte Redskaber, fastsættes en vis Begrænsning af Maffestørrelsen.

ad §§ 26, 30 og 31.

I Udvalgsbetænkningen er det under Nr. 20, 29—30 samt 31 foreslaaet dels at udelade dels at modificere visse Bestemmelser i disse Paragrafer, ved hvilke det er tilfattet at forhindre Elusioner af Loven. Da det turde være en fuldt berettiget Fordring til en Lov, at den er affattet saaledes, at en Omgaaen af dens Forbudsforbudt muligt forhindres, navnlig naar dette kan ske, uden at man derved gaar berettigede Interesser for nær, har Ministeriet troet fremdeles at burde bestræbe sig for, at de paagjældende Bestemmelser, hvis Betydning man her noget nærmere skal paavise, kunde blive opretholdt i den Sikkelse, i hvilken de foreligger.

Ved Vædringsforslag Nr. 20 er det foreslaaet af den nuværende § 26, 2det Stykke at udelade Ordene: „der skulle have en Dybde i Armene ved Indgangen til Hoven af mindst 12 Alen.“ Denne Bestemmelse er optagen i Loven efter Indstilling af Kontroløren ved Simfjordsfiskeriet for at forhindre, at de heromhandlede Sildevaad skulle blive misbrugte til andet ulovligt Fiskeri. Man har herom udtalt sig saaledes:

„Loven vil ellers blive omgaaet ved at Fiskerne lade forfærdige smaa Sildevaad med ringe Dybde i Armarnet, som i Virkeligheden ikke ere Sildevaad, fordi de have Maffestørrelsen, men ere indrettede med ringe Dybde alene for derved at fange Graasfisk og smaa Flyndere. De virkelige Sildevaad, som bruges Ost for Løgstør til Hals, i Fuursund, Vilsund og Sallingfund, have alle meget større Dybde i Armarnet end 12 Alen, fordi de bruges alene efter Silde. De Fiskere, som herved rammes, ere kun Lovovertrædere.“

Det i Slutningsbestemmelsen i den nuværende § 30 indeholdte Forbud mod at opstille Puls- og Østvaad til Lørring ved Bredderne af de laasede Bænde samt mod ved Beseiling af disse at medføre saadanne Vaad usforseglede i brugbar Stand, er i Udvalgsbetænkningen under Nr. 29 og 30 foreslaaet modificeret til Fordel for de omkring de paagjældende Bænde boende Fiskere. Da der herved vilde aabnes den letteste Afgang for Beboerne af Rysterne om disse affides beliggende Bænde til, uhindrede af Kontroløren, at omgaa Laasningsforbudene, og da den omhandlede Bestemmelse ikke gaar udover, hvad der alt siden